

Πρεβεζάνικα Χρονικά

Αρ. 29-30 (1993)

ΠΡΕΒΕΖΑΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ, 29-30 (1993)

Ο Ντίνος Κονοφάγος και Η Πρέβεζα

Γιώργος Μουστάκης

Copyright © 1970, Γιώργος Μουστάκης

Άδεια χρήσης [Creative Commons Αναφορά 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Μουστάκης Γ. (2022). Ο Ντίνος Κονοφάγος και Η Πρέβεζα. *Πρεβεζάνικα Χρονικά*, (29-30), 59–61. ανακτήθηκε από <https://ejournals.epublishing.ekt.gr/index.php/prevchr/article/view/29483>

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΟΥΣΤΑΚΗΣ
Ιστοριοδίφης

Ο Ντίνος Κονοφάγος και η Πρέβεζα

Με την ευκαιρία των εκδηλώσεων για τον αείμνηστο Ντίνο Κονοφάγο, θα αναφερθώ σε μερικά σημεία, ψήγματα από την πολύπλευρη δράση του που έχουν σχέση με την Πρέβεζα.

Από το γράμμα του, που δημοσιεύθηκε στην τοπική εφημερίδα ΒΗΜΑ την 23η Ιουνίου 1952, διαφαίνεται η αγάπη του για την Πρέβεζα, η οποία ήταν συνεχής και θερμή σε όλες τις περιστάσεις μέχρι τέλους:

Αγαπητέ Κύριε Τσουτσάνη (ήταν ο εκδότης της εφημερίδας)

Έλαβα τα φύλλα της εφημερίδος "ΒΗΜΑ" Πρεβέζης και σας στέλλω μαζί με την συνδρομήν μου τις ευχαριστίες μου.

Σας γράφω αυτές τις λέξεις για να σας πω πόσο μας εξυπηρερείτε έτσι εμάς τους παλιούς Πρεβεζάνους που ζούμε μακριά από την αγαπητή

πατρίδα και που έχουμε τόσο ανάγκη να έχουμε μια διαρκή επαφή, με τους φίλους που μοχθούν επί τόπου για το μέλλον της, με τη ζωή της, με τα προβλήματά της, με τον παλμό της καρδιάς της.

Γιατί εμείς από επαγγελματική ανάγκη, φεύγοντας από τη γενέτειρα μάθαμε πόσο πονιέται η Πρέβεζα. Περισσότερο από άλλες πατρίδες. Γιατί η ατμόσφαιρά της, η οικειότητα, το βαθύ συναίσθημα σ' όλες τις εκδηλώσεις της ζωής του ενός για τον άλλο, οι παραδόσεις της δεν βρίσκονται πουθενά αλλού. Στην Πρέβεζα ζει κανένας στην όμορφη θαλασσινή της φύση μα και σ' έναν κόσμο που τον νοιώθει κοντά του.

Κ' έτσι ότι μπορεί να μας φέρει πλησίον της είναι για μας πολύτιμο πράγμα.

Τελειώνοντας αγαπητέ μου Κύριε Τσουτσάνη δέξου τους φιλικώτατους

χαιρετισμούς μου, όπως και οι συνεργάτες σας, μέσα στους οποίους ιδιαιτέρως μαντεύω έναν παλιό και καλό μου φίλο.

Μ' αγάπη Ντίνος Κονοφάγος

Ο φίλος του ήταν ο λογοτέχνης-δημοσιογράφος Γιάννης Τάλαρος. Η εφημερίδα προλόγισε το γράμμα και επεσήμανε «την απέραντον αγάπη που τρέφουν δια την πατρίδα των, οι ξενιτευμένοι μας».

Η μεγάλη αγάπη του για τον τόπο τον ώθησε, αμέσως μετά τις σπουδές του στο Παρίσι, να θελήσει να σταδιοδρομήσει ως μηχανικός στην Πρέβεζα.

Στο τελευταίο ταξίδι του στην Πρέβεζα (ήλθε για να ψηφίσει στις εκλογές του Ιουνίου, το 1989) την Παρασκευή το βράδυ, προ των εκλογών συναντηθήκαμε και μου πρότεινε να μου κάνει το τραπέζι. Αρνήθηκα γιατί εκείνες τις ημέρες είχα επιστρέψει από την Αθήνα, όπου είχα υποβληθεί σε σοβαρή εγχείριση στο πεπτικό σύστημα, επέμενε όμως και πήγα. Στις δυο ώρες που καθήσαμε ξεδίπλωσε όλες τις αναμνήσεις του από τα προ του πολέμου χρόνια.

Για λίγο τον απομάκρυνα από τα νερά της Πρέβεζας, γιατί από καιρό ήθελα να τον ρωτήσω για τον μεγάλο Συρρακιώτη επιστήμονα και ακαδημαϊκό Γιάννη Τρικαλινό. Γρήγορα επανήλθε στην Πρέβεζα. Για τις εκλογές δεν μιλήσαμε καθόλου, το κλίμα που είχε δημιουργηθεί στο τραπέζι δεν το επέτρεπε.

Από όσα είπε εκείνο το βράδυ θα σταθώ μόνο στην πρώτη δουλειά του στην Πρέβεζα και στην τελευταία που δεν έγινε ποτέ.

Πήγε την πρώτη του μελέτη στο Νομομηχανικό, εκείνος την υπόγραψε χωρίς να την κοιτάξει. Του έκανε εντύπωση και τον ρώτησε γιατί δεν την άνοιξε καθόλου. Η απάντηση που πήρε ήταν: με τις σπουδές που έκανες δεν χρειάζεται να την ελέγξω. Όταν όμως έδωσε τη μελέτη στον αρχιμάστορα, εκείνος του είπε ότι η πλάκα με τόσα λίγα σίδερα θα πέσει και το επαναλάμβανε. Όταν ήλθε η ώρα να ξεκαλουπώσει την πλάκα του είπε: «Κύριε μηχανικέ αύριο θα έλθεις πρωί στην οικοδομή γιατί πολύ φοβάμαι ότι η πλάκα θα πέσει». Πήγε στην οικοδομή και οι οικοδόμοι έκπληκτοι είδαν την πλάκα να μην πέφτει.

Γνωστός πλούσιος Συρρακιώτης τυρέμπορος της Πρέβεζας του ανέθεσε να εκπονήσει μελέτη για μεγάλη οικοδομή. Του άρεσε το προσχέδιο και έφτασαν στην αμοιβή. Ο Κονοφάγος ζήτησε 25.000 δρχ. ο ιδιοκτήτης του είπε πολλά ζητάς. Τότε ο νεαρός μηχανικός επανήλθε με την πρόταση, πόσα είσαι ευχαριστημένος να δώσεις; Εκείνος που απάντησε δυόμιση χιλιάδες δρχ. Όταν άκουσε την αντιπρόταση αυτή ο Ντίνος Κονοφάγος του είπε: «Δεν θέλω τίποτε, σε ευχαριστώ μου έκανες μεγάλο καλό». Γιατί από την απάντησή του πείστηκε ότι στην αγαπημένη του Πρέβεζα δεν υπήρχε προοπτική να σταδιοδρομήσει. Πήγε στο σπίτι του και ρώτησε τη μάνα του πόσα χρήματα είχε, του είπε 5.000 δρχ. «Δώσμου τις δυόμιση χιλιάδες και φεύγω για την Αθήνα», ήταν η απάντησή του. Ο Ντίνος είναι μεγάλος και η μικρή Πρέβεζα δεν μπορούσε να τον αγκαλιάσει, να τον κρατήσει κοντά της.

Λόγω της ξενιτειάς του, οι κάτοικοι του νομού τον γνώρισαν αργότερα ως πολιτικό.

Η πολιτική, του είχε χτυπήσει την πόρτα από το 1951, με την πρόταση να πολιτευθεί στις εκλογές της 9ης Σεπτεμβρίου, με την ΕΠΕΚ του στρατηγού Νικολάου Πλαστήρα. Δεν το αποφάσισε. Αργότερα έλεγε: «Τότε είχα την καλύτερη ηλικία για να μπω στην πολιτική». Με το φίλο του, βουλευτή Πρεβέζης Θεόδωρο Χαβίνη, κουβέντιασε για την πρόταση που του έγινε. Εκείνος με την τριακονταετή βουλευτική και υπουργική πείρα του, μαζί με πολλά άλλα του είπε: «Η πολιτική θέλει μεγάλο στομάχι».

Πολύ αργότερα αποδείχθηκε ότι ο πολιτικός Ντίνος Κονοφάγος, όχι μόνο μεγάλο στομάχι είχε αλλά και μεγάλη καρδιά. Συγκυρίες και σφάλματα συνέβαλαν να μην ξαναεκλεγεί βουλευτής.

Ο αείμνηστος Ντίνος θα μείνει στην ιστορία του τόπου ως πολιτικός άνδρας που συνέλαβε την ιδέα κατασκευής γέφυρας στο στενό Πρέβεζας-Ακτίου και από ανύπαρκτο θέμα το επέβαλε στο υπουργείο και συντάχθηκε η προμελέτη σκοπιμότητας.

Στις εκλογές του 1974, αν το ήθελε, μπορούσε να συμπεριληφθεί στο συνδυασμό των Αθηνών. Η εκλογή του εθεωρείτο εξασφαλισμένη γιατί η δημοτικότητά του ήταν πολύ ανεβασμένη, λόγω της θέσης που

πήρε κατά τα γεγονότα του Πολυτεχνείου ως πρύτανης. Επίσης μπορούσε να δεχθεί την πρόταση που του έγινε να συμπεριληφθεί στη λίστα των βουλευτών επικρατείας. Δεν δέχθηκε γιατί για τον Ντίνο Κονοφάγο πολιτική και Πρέβεζα πήγαιναν μαζί, ήθελε να βοηθήσει τον τόπο του. Πόσο τον βοήθησε στο χρόνια της μιας εκλογής του, μπορούν να το συγκρίνουν και να το κρίνουν οι κάτοικοι του Νομού. Εκείνο που δεν μπορεί κανείς να αμφισβητήσει είναι η μεγάλη αγάπη του για την Πρέβεζα.

Στις παραμονές των εκλογών του 1977, ενώ βρίσκονταν στην Πρέβεζα και είχε ξεκινήσει τον προεκλογικό του αγώνα, τον κάλεσε η ηγεσία της Ν.Δ. και του ζήτησε, δια του Παναγή Παπαληγούρα, να πολιτευθεί στην Αθήνα.

Ο Κονοφάγος υποχρεώθηκε την τελευταία στιγμή να πολιτευθεί στην Αθήνα, γιατί η ηγεσία ήθελε να τηρήσει την υπόσχεσή της, που είχε δώσει στις αρχές του 1975, προκειμένου τότε, να αμβλύνει τις πιέσεις που δέχονταν σε νευραλγικό κυβερνητικό τομέα.

Στα άριστα των σπουδών του και των άλλων επιστημονικών επιδόσεών του, πρέπει να προστεθεί και ένα ακόμα, για την αγάπη του στην Πρέβεζα.

Στη μεγάλη καρδιά του Ντίνου Κονοφάγου υπήρχε πολλή Πρέβεζα.

Πρέβεζα 1928: Από την ποδοσφαιρική συνάντηση Προσκόπων-Γυμνασίου 3-0
 Επάνω: Χρ. Κατσιογιάννης, Γ. Ρουσσάς (γυμνασιάρχης), Κ. Κολοβός, Ζ. Κοέν, Ι. Αθανασιάδης-Μάνος,
 Ελ. Νίκου, Ντίνος Κονοφάγος, Ν. Ζέρβας, Ν. Τσαντούλας, Παλιάτσος, Ν. Αφεντουλίδης, Ευάγ. Τζούρος
 Κάτω: Δ. Παπαγιάννης, Ντ. Θεοχάρης, Γερογιάννης, Π. Ζάγκας, Κοτσάκης, Ανδ. Ζέρβας, Κ. Σκανδάλης
 Μπροστά (με τη μπάλα): Κ. Αφεντουλίδης

Ο Πρύτανης Κωνσταντίνος Κονοφάγος με τη Σύγκλητο του Ε.Μ. Πολυτεχνείου

